

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

אור הזוהר 515 ★ כסלו תשע"ד

חלק ב

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

בעזהש"ת

קונטרס

דעת תורה השמר לך פענ

חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק: מכתבי פסק דין מכל גדולי ישראל על הפירצה הנוראה להפך סדר השחיטה בלונדון, ממה שמקובל אצלנו מדור דור, ואשר פירצה זו גרמה לכפות ידי השוחטים בשאר מדינות אירופא ובארץ ישראל, להנהיג לעבור על חמשה הלכות שחיטה שהם הלכה למשה מסיני

על הפירצה הנוראה להפך סדר השחיטה בלונדון, ממה שמקובל אצלנו מדור דור, ואשר פירצה זו גרמה לכפות ידי השוחטים בשאר מדינות אירופא ובארץ ישראל, להנהיג ג"כ השחיטה באופן שצריכים לעבור על חמשה הלכות שחיטה ח"ו, שהם הלכה למשה מסיני

אחרי גמר ספרי "אבן מקיר תזעק" חלק א' וספרי "זובחת כאשר צויתך" שהוא חלק ב' מספרי "אבן מקיר תזעק", הגיע לידי תכריך מכתבים מגדולי הרבנים, וממשרדים ממשלתיים, וממה שהופיע בעתונים בא"י ובחו"ל, אודות השחיטה באירופא.

המכתבים הללו משקפים נאמנה השתלשלות מערכת הריסת יסודי השחיטה הנהוגה בישראל מדור דור, ולהכבה לשחיטת נבילות ומריפות.

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבותי הק' זי"ע

הק' שלום יודא גראם

רב דקהל "מגן שאול" ד"האלמין"

ור"מ בישיבה וכולל "בית ישע"י" "מכון להוראה בשחיתות ובדיקות" בעהמח"ס: אכילת בשר הלכה למעשה (בענין כשרות הבשר בארה"ב) גידולי יהודה (על הלכות ציצית). שו"ת זבחי צדק (הלכות שו"ב). מדריך לכשרות (מ"ח חלקים) מדריך לצניעות (ה"ח). מנחת יהודה (חומר איסור חלב עכו"ם ו"סימילאק"). מזוזת שלום (הלכות מזוזה ה"ח). נפש ישעי' (על כשרות המאכלים, י"ג חלקים). קדושת ישראל (הלכות יחוד). קובץ ספרים בעניני כשרות (מ"ב חלקים) קובץ ספרים על שחיטה וניקור (קיי"ח חלקים). שמירת המצות כהלכתן (כ"ג חלקים). ושאר ספרים.

ברוקלין נ"י ★ שנת תשנ"ח

ספר מספר 205 כמנין הר, רמז לחמשה ה' שחיטה שהם הלכה למשה מסיני

וקדושתם, והנשמה היא נצחית והגוף טפל, הכלי אומנות בלבד לעבוד בהן ליוצרו, והאי עלמא כפרוזודור בפני הטרקלין.

וא"כ יתבונן כל אחד בדעה נכונה אם יבואו מערערים לערער כי באכילת מאכל פלוני יסתכן גופו ויחלה קשות עד למיתתו ממש, כל בר דעת יתרחק מאכילת דבר פלוני בתכלית כי מה לו לצרה אפילו מצד הספק. וכן אם יבואו מגידים ויאמרו אל תסע בדרך פלוני כי לסטים קשים הורגי נפשות על הדרך. ולעומתם יאמרו אחרים אל תדאג ועל אחריותנו תוכל לנסוע, כל בר שכל לא יכניס עצמו לספק סכנה וגם לא ישלח בנו או בנותיו ושאר קרובי משפחתו בדרך זו, וכפי כחו ועתו ירחיק גם אחרים מהליכה לשם.

ואם כן הלא כן הדבר הזה ממש בענין חלב, אכילת חלב אפילו בשוגג מטמטם הלב וכורת נפש ונשמה משורשו העליון, כמבואר בקדמונים ואחרונים (עי' אגרת הקדושה מהרמב"ן ז"ל פ"ד, ופר"ח וש"א סי' פ"א). וגם כאשר כל העם בשגגה מכניס נפשות ישראל לצד הטומאה ומעבירן מדת ישראל (עיין שו"ת דברי חיים ח"א יורה דעה סימן ז') ולעולם לא יזכה לראות אור גם לעולם הבא (כמבואר בספר יסוד ושורש העבודה פרק ז' עיין שם). ולפי זה מי פתי יסור הנה לפטם גופו בדבר שיש מערערין ואומרים כי יש בו סם המות הממית נפשו רוחו ונשמתו של אדם ומורידו עד שאול תחתיו, ומי יקח נפש בניו ובנותיו ולכרות נשמתן ממקור העליון אפילו במקום ספק.

וגם בחלק הגוף הלא עונשו במזיד בכרת, ובשוגג בשגגת כרת, ומי עלה בשמים וירד להעיד כי מי ששמעו ערערו על ענין ניקור החלב ואוטם אזנו באמרו מי יאכילנו בשר שנידון כשוגג, והלא סוף כל סוף מעשים שבכל יום מעידין שהגיע הזמן לפשפש במעשים אחר חטאת של עונשי כריתות בו בפרק שזעירים ואפילו ילדים נחטפים באופן פתאומי בשחר ילדותם, וכי חשיד קוב"ה דעביד דינא בלא דינא, ואין הזמן לחפש לימודי זכות על כל דבר ולנהוג בו היתר בזמן שרואין כי כל יום קללתו מרובה מחברתה. ילדים קטנים נשאים בלי אב או אמ ואין עונה, בוכין מרירות והורים בוכין על ילדיהם שנחטפו טרם ידעו להבחין בין טוב לרע.

ונגד החסידים ואנשי מעשה אנו אומרים האיך מצאו קנה המדה למדוד אשר נזירות מאכילת קניידלעך וגעבראקס (מצה שרוי) או קניית אתרוג יקר בן כמה מאות דולר בכל ההידורים, ועלי מהודרת לספר תורה, וטלית נאה, מוכרחין להדר אחריהם יותר מגופה של תורה שהם יסוד נשמת חיים של יהדות החרדית וקיומה כמו הרחקת אכילת בשר שיש עליהן ערעור מטעם בלתי ניקור הוגנת, וד"ל.

טענה רביעית: הכי אפשר שחלק גדול מכלל ישראל יכשלו

היתרוץ על זה הוא ברמב"ם הנ"ל (הלכות שגגות פרק י"ב הלכה א') וז"ל: בין שעשו כל ישראל שבארץ ישראל על פי בית דין שהורו, בין שעשו רוב ישראל... בין שעשו רוב השבטים וכו'. ולהלן (פרק י"ג הלכה ב') בזה הלשון: כיצד היו יושבי ארץ ישראל שש מאות אלף ואחד, והיו עושין בהוראת בית דין שלש מאות אלף ואחד... הרי בית דין חייבין עכ"ל, ולפי זה כל ישראל שש מאות אלף, והמעייין היטב בש"ס וברמב"ם יראה דה"ה עשו כלל ישראל כולו, עיין בזוהר ויקרא כ"ב א'.

טענה חמישית: האם יש היתר לרב או לאחר לשתוק באם יודע ערעור

דבר זה מבואר היטב בש"ס (שבת נ"ד ע"א) מי שיש בידו למחות ואינו מוחה נתפס על אותו עון. וכן אמרו חז"ל (סנהדרין כ"ז ע"ב, שבועות ל"ט ע"א) ויכשלו איש בעון אחיו, מלמד שכל ישראל ערבין זה לזה. ולפי זה מי שידוע דבר ושותק נתפס על העון כאילו הוא בעצמו במו ידיו מכשיל הרבים.

ומצאתי חידוש גדול ונפלא בספר ילקוט מעם לועז (פרק י"ד) שהביא מבעל העיטור ושי"ך שדרשו דין זה של כל מי שיש בידו למחות וכו' מפרשה זו שמדובר מנשיא שנכשל בחלב, ודרשו שבאמת הנשיא לא חטא רק הקהל ובשביל שלא מיחה הנשיא בהם, העון תלוי בו.

וזה לשונו שם (ויקרא פרק י"ד בסופו): ודעו שאם יש במקום גדול

שיש כח בידו להוכיח ולמחות על איזה עון או עול שעושים בני דורו, והוא אינו עושה כן, ואינו רוצה לדבר ולהתערב בדבר כדי שלא ישנאו אותו הבריות, כל החטאים שעושים העיר נחשבים כחטאיו ועון כולם תלוי בו. ולכן נסמך תחילת הפרשה הזאת, אשר נשיא יחטא, עם סופה של הפרשה הקודמת חטאת הקהל הוא, לרמוז שאם יש חטא בקהל, הסיבה היא, אשר נשיא יחטא, היינו אם הוא גדול הדור ויש בידו למחות ואינו מוחה, העון תלוי בו (כ"כ בכלי יקר, בעל העיטור ושי"ך).

טענה שישית: אם רשאין רבנים ושאר אנשים מסויימים להעלים עין מגודל המכשלה שלא תפגום כבודם.

עי' משאחז"ל (תורת כהנים ויקרא, ובהוריות דף י' מובא ברש"י עה"ת פרשת ויקרא עה"כ אשר נשיא יחטא) וז"ל: לשון אשרי, אשרי הדור שהנשיא שלו נתן לב להביא כפרה על שגגתו, ק"ו שמתחרט על זדונותיו.

ועיין בספה"ק ויואל משה (מאמר ג' שבועות אות קנ"ב) וז"ל: שאם עיני העדה במדה זו להתודות על השגגה אין זה אלא לשון שמחה, אשר בדוריו עכשיו בעוה"ר עדיין לא זכינו לשמחה זו.

טענה שביעית: - למה יארע תקלה לגדולים שבדור.

דבר זה כבר ביארו הספרים שזה בא מעון הדור, עיין להגה"ק בעל הפלא"ה ז"ל בספר פנים יפות פרשת ויקרא (על פסוק אשר נשיא יחטא) שכתב וזה לשונו: שסיבת חטא השוגג לכהן משיח מפני אשמת העם שגורם העלמתו, והביא שם (על פסוק אם הכהן המשיח) דברי חז"ל כד רגזי רעיא על ענא עביד לנגדא סמותא (ב"ק נ"ב ע"א). ופירשיי וז"ל: כשהמקום נפגע משונאי ישראל ממנה להם פרנסים שאינן מהוגנין.

ובנזר הקודש (בראשית רבה פרק ס' סי' י"א) תמה על מה שמצינו שם דנכשלו אמוראים במידי דאכילה (ומבואר בש"ס חולין ה' ע"ב, ובתוס' דבאכילת איסור אין הקב"ה מביא תקלה לצדיקים). ותיריך בנזר הקודש דכיון שנתמעטו הדורות אע"פ שבודאי נמצא גם בדורות אחרונים בני אדם גדולים מאוד במעלה, מ"מ כאשר אין דורם זכאי גם הם יורדין ממדריגתן, ע"כ.

טענה שמינית: למה יכשלו רבים בפעם אחת?

תשובה לדבר, כי הדרך הוא בכל עבירה שאדם רואה שאחרים נכשלים בה נכשל אחריה בקל, וכל אחד גורר את חבריו. מהאי טעמא בבשר, כיון שרבים אוכלים בשר ואינם רוצים לפרוש ממנה עם כל הערעורים מפני אטימת לבם, שאר כל הקהל נגררים אחריהם. ודבר זה מבואר היטב בכלי יקר (ויקרא ד') עה"כ ואם נפש אחת תחטא, ומבואר בילקוט מעם לועז ויקרא (פ' י"ד) וז"ל: שאם הוא חטא שאדם רואה אחרים שעושים אותו, הוא עלול לשגות שהדבר מותר והוא עשוי לעבור עליו, שכן יש מקום לטעות, אבל חטא שאינו רואה כלל שאחרים יעשוהו, רחוק מן הדעת שהוא יעשה. ולכן אומר שם הכתוב ואם נפש אחת תחטא. ונאמר כאן "אחת", שלא נאמר כן בכל הקרבנות דלעיל, כדי לרמוז שרק הוא חטא באותו החטא, שלא ראה חטא זה אצל אחרים, עכתו"ד עיי"ש.

ועי' בשערי תשובה לרבינו יונה (שער ג' נ"ט) דיש מקום שמחוייבים להחזיק במחלוקת, וכשם שהמחלוקת הוא עון כך מניעת המחלוקת במקום שצותה התורה להחזיק במחלוקת הוא ג"כ עון, וכן כתב החרדים פרק ד' אות מ"ב ומ"ג, ומביאו בספר ויואל משה ח"ב פרק נ"ג.

וכותב שם מרן הגה"ק מסאטמאר זצ"ל בזה"ל, והרי שהחמיר יותר במי שאינו מחזיק במחלוקת על המתנייצבים על דרך לא טוב ממי שהוא מחזיק במחלוקת במקום שאין צורך, אף שוודאי להחזיק במחלוקת במקום שאין צורך הוא עון פלילי ונורא מאד כי גדול השלום כנודע, מ"מ למנוע ממחלוקת על המתנייצבים על דרך לא טוב גרע יותר עכ"ל.

וז"ל יעב"ץ אבות פרק ב' משנה ו', מי שאינו נכנס במחלוקת על המתנייצבים על דרך לא טוב אינו חושש לעלבון קונו ואינו נכנס לגדר אנשים, עכ"ל.

המודעות שיצאו נגד כדתיא עם הרב שלהם שעשה יד אחת עם חברה של "צער בעלי חיים", כידוע]

הוא היחיד אשר עזר להצער בעלי חיים'ניקעס לקלקל כל כשרות השחיטה

ואחר שכל הרבנים דשם יצאו נגד השחיטה הזאת מצאו להם הצער בעלי חיים'ניקעס רב אחד גדול אשר הוא רב הראשי בלונדון הרב פאדווא שליט"א, והוא הוא היחיד אשר עזר להצער בעלי חיים'ניקעס לקלקל כל כשרות השחיטה. [ולא די זה רק על ידי שהתחיל שם להתיר לעקור על מה שכתוב בשו"ע יו"ד חלק א', הס"מ וחיילותיו התחילו מלחמה כבידה גם בא"י שרוצים להכניס שם את הפען הזה, ולגרום להאכיל נבילות וטריפות בא"י ג"כ] (כאשר תראו מה שכתב הרב פאדווא בכתב ידו עם ה"לעדער העד" שלו, וכאשר תראו במכתבים שכל הרבנים צועקים עליו, והוא בשלו).

[גודל הסיבוך והחורבן הגדול בכלליות, והסיבות שהביאו בזמן שמלאה הארץ חנף והחליפו את האמת של תורה על אינטערעסין ופארטיי אפילו בין תוך תוכיותינו, ותמורת עול מלכות שמים עול בשר ודם, ובמקום יראת העונש מתייראים מאנשי זרוע ובעלי לשון, אין תקוה שי שאר אמונה ותורת אמת, רק אם באמת המבינים ימסרו את נפשם בפשטות על הכרזת האמת של תורה, כי מצב כזה הוא שעת השמד, [עיין בפנים הספר בשם ספר דמשק אליעזר], שגזרו הפאליטיקאנטען מכדתיא, לכן אחד מן העיקרים בזה הוא שיאמרו מה שיש לומר בגלוי ובראש מורם, ופרסם שם האומר, [שצריכים לצאת בגלוי] ופרסום הענין יהיה מה שיהיה. ודבר זה מוטל על כל אחד ואחד אשר בשם ישראל יכונה, ואם אין אנו עושים זאת אלא נה'י כעין אנוסים שבשפאניע בכפל כפלים, מחוץ יראו פנים כהשלטון והרוח השורר אע"פ שיודעים או אפילו רק חוששין שהוא היפך תורה, ורק בחדרים או בין איש

לרעהו יתרעמו, אז אבדה התקוה חס ושלוש, וכל אחד יצטרך ליתן דין וחשבון על כל כזית וכזית שכל אחד מישראל אוכל עד סוף כל הדורות, כידוע.

כל השוחטים אמרו לי שהמצב כהיום הוא שיהיו מוכרחים להאכיל טריפות על חשבון רב העיר, וביקשו ממנו ברחמים ותחנונים, מפני שכולם מפחדים שם מהרב פאדווא, ורק שוחט אחד שעשה יד אחת עם הרב פאדווא ועם הקצבים, והוא אומר שהוא יכול לשחוט ג"כ כ, והכל טוב וישר, ואלו שאינם יכולים הם בטלנים גדולים, ויקח זמן ללמד, כידוע שהבעל דבר אינו יושב בטל ועושה את שלו, וכמו שעשה בכל הדורות, מעמיד שוחט מחסידי הס"מ וכך "שוחט" את כל אנשי העיר ברוחניות ובגשמיות, וכן עשה הס"מ בלונדון.

וראה לעיל בקול קורא שיצא לאור, שמביאים שם לימוד זכות היחידי שאפשר ללמד על הרב פאדווא, מפני שבדאי יש לו ולבניו איזה טובת הנאה מזה, שזה מאפיל הדעת הנכון מלראות ולהבחין האמת. ומטעם זה צועק "יאכלו עניים וישבעו", ואינו שם על לבו דברי הרבנים הגאונים שזועקים מרה שלא יהפוך השחיטה לנבילות וטריפות ח"ו.

ועל מה שתמהים המוני העם איך יתכן שרבנים גדולים מובהקים יכולים להתיר דבר כזה לעקור כל ה' הלכות שחיטה מכל וכל, על זה באה התשובה, דמקרא מלא דיבר הכתוב (ויקרא ד' כ"ב) אשר נשיא יחטא, ויתיר אכילת חלב או לעבוד עבודה זרה ח"ו, ומשמע מזה דאפילו בעת ההוא היתה מציאות כזאת שהנשיא יתיר איסורים חמורים כאלו, בשוגג או במזיד, וכמו שכתב רש"י שם, קל וחומר שמתחרט על זדונותיו ע"י ש.

גם מצינו שאפשר להטעות אפילו לצדיק הכי גדול, כמו שמצינו ביצחק אבינו ועשיו הרשע, ששאל לאביו איך מעשרין את התבן ואת המלח, וכל שכן כשיש

לפני מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא, אבל אתם מכירין בו שאתם גדלתם אותו לכך נאמר וידועים לשבטיכם, עכ"ל.

וכתב על זה בספר דברי שלום להגה"ק מוה"ר אברהם שלום מסטראפקוב זצ"ל (בן הגה"ק משינאווע זי"ע) וזה לשונו, הנה יש להוכיח מזה גודל מעלת הצדיקים, אפילו כשיש איזה מחלוקת בין איזה צדיקים ושומעין מהם שאחד אומר על חברו דיבורים כנגדו, ידוע שזה מחמת בעלי לשון אשר היצה"ר רוצה להפריע הצדיקים ותלמידים מעסק מצותם ותורתם על כן הוא מעמיד הולכי רכיל בשקרים שונים, וקלי הדעת אומרים, כיון שהרבי הוא בעל רוח הקודש, איך אפשר להטעותו, ומזה באים ח"ו לפקור באמתיות צדקת הצדיקים הקדושים האמתיים, ובאמת מי שאומר כה, שאי אפשר להטעות את הצדיק, הוא אפיקורסות, כיון שמצינו שאפילו משה רבינו ע"ה אדון הנביאים אמר וידועים לשבטיכם שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע כו' ואם הגון הוא כו' אלא ע"כ שאם בא איש צבוע לפני הצדיק ורוצה להטעותו שהוא איש כשר אפשר שהצדיק אינו יודע פנימיותו, כמו שאמר משה רבינו ע"ה איני יודע מי הוא עכ"ל.

ובפרשת וישלח (ל"ב, ט') על פסוק והי' המחנה הנשאר לפליטה וגו' פי' האבן עזרא וז"ל, כי אין הנביא יודע הנסתרות אם לא יגלה לו ה', ואלישע אמר וה' העלים ממני (מלכים ב' ד' כ"ז) עכ"ל. הרי שמשה רבינו ואלישע הנביא לא ידעו וכן שאר הנביאים לא ידעו רק מה שהגיד להם השי"ת, אבל שאר הדברים יתכן שנועלם גם מהם ויתכן שידעו אבל אינו מוכרח ואפשר שיתעלם מהם.

(ב) היהדות בכל תפוצות ישראל היתה רגישה ביותר לאיסור והיתר. תמיד היו זהירים על כשרות הבשר. השור"ב והקצב היו תחת השגחה קפדנית של בד"ץ דהעיר, וחברי הבית דין לא עלתה על דעתם כלל לקבל איזה שכר עבור הוראותיהם, כמו דאיפסק הלכתא ביר"ד סימן י"ח "שאסור לרב המורה לקבל שום שכר כי אם לטעום כדי לברר הוראתו" (ז"א שאסור לרב לקבל שום שכר, כי אם יקבל שום שכר על הכשרו לבו יטנו להכשיר אפילו דבר איסור. רק מותר לו לטעום מהבשר כדי שהשואל יראה שהוא ג"כ טועם מהבשר ולא יחשוב שהרב התיר לו רק מטעם הפסד מרובה או שעת הדחק, ועיין תבואות שור סימן י"ח). ובכל בתי ישראל היו נוהגים שהיו שני משגיחים שהיו בודקים סכינים להשו"ב כמבואר בשמ"ח, ובספרי וזבחת כאשר צויתך ביארתי הענין באריכות גדול, ועיין עוד בספרי שחיטת ואכילת בשר כהלכתה, ב"ח, ובספרי שו"ת זבחו זבחי צדק).

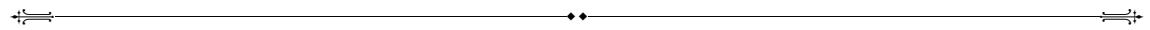
(ג) ובענין זה שאפשר להונות את הצדיק, ידוע מה שנעשה עם פסל מיכה תחת הנהגתו של משה רבינו דור דעה ארבעים שנה במדבר, ואעפ"כ נעלם זאת שאל ידעו אודות הפסל, וכן תחת הנהגתם של שופטים היו עובדים עבודה זרה הרבה כמבואר בשופטים, וכן תחת הנהגתו של יאשיהו המלך שהפך עולם ומלואו בביעור ע"ז בכח של מלכות, ויאשיהו הי' צדיק גדול כמו שמעיד עליו הפסוק (מלכים ודברי הימים), ואעפ"י היו ליצני הדור עושים מה שלבם חפץ שלא בידיעתו, כמו שאמרנו חז"ל. ובפרשת דברים (א', י"ג) הבו לכם אנשים חכמים ונבונים לשבטיכם ואשימים בראשיכם, ופירש"י שהם ינכרים לכם שאם בא

להרב טובת הנאה מזה, הרי נעשה משוחד עי"ז וכבר לא יוכל לראות את האמת לאמתו, ולפי מה שהבאנו לעיל משו"ע יורה דעה סימן י"ח שאסור להרב כי אם לטעום מהאוכל כדי להראות להשואל שהוא כשר.

אמנם באופן כזה שנשתחד ע"י איזה טובת הנאה, אסור לו לפסוק בכלל על הלכה זו, כי בשום פנים ואופן לא יוכל לדעת באמת אם כשר או לא, דהלא השוחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים, כידוע הסיפור

מהרה"ק מאפטא בעל אוהב ישראל זי"ע, שהיתה אצלו דין תורה בין שני צדדים, וכמה ימים שקל בדעתו להצדיק את בעל דין אחד, והיו לו ראיות על זה מש"ס ופוסקים ראשונים ואחרונים, ובפתע פתאום נתעורר אצלו צד שני, שהבעל דין השני צודק באמת בדין תורה זו, ועלו בדעתו עשרות טעמים וראיות על זה שהשני צודק בדין תורה זו, והיתה אצלו תימה גדולה, איך יתכן שקודם רצה להצדיק את ראובן, ופתאום עלתה בדעתו

ומצינו ביעקב אבינו ע"ה ולא ידע יעקב כי רחל גבתם, אבל החסידים אומרים כי רק אצל יעקב הי' יכול להיות דבר כזה שלא ידע מה שנעשה תחת רשותו, אבל לא אצל מרן זי"ל... וכן רק את יצחק אבינו הי' אפשר לרמות, אבל החסידים אומרים כי הרבי גדול מכולם ואותו אי אפשר לרמות, ומוכרח שידע הכל ויכול הכל, וממילא ראוי ברורה שהכל הי' טוב.

ומבואר בספר מלכים שנמצאו מכשולים של כרת רח"ל תחת גדולים מדורות קדומים, כגון אסא מלך יהודה שהי' צדיק והי' לו כח של מלאכות, ואעפ"כ נאמר (מלכים א' ט"ו י"ד) והבמות לא סרו, פירש"י במות היחיד שהורגלו ליקרב עליהן לשמים משחרבה שילה עד שנבנה הבית שהיו הבמות מותרות לא סרו עתה ואעפ"כ שנאסרו משנבנה הבית והיו עונשים עליה כרת, עכ"ל.

וגבי יהושפט שהי' צדיק, נאמר (מלכים א' כ"ב, מ"ד) אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות - וכן גבי יהואש (מלכים ב' י"ב, ג') ויעש יהואש הישר בעיני ה' וגו' רק הבמות לא סרו וגו', וכן גבי עזרי' (מלכים ב' ט"ו ג') ויעש הישר בעיני ה' רק הבמות לא סרו וגו', וכן גבי יותם שהי' צדיק מופלג (כמבואר ברש"י דברי הימים ב', כ"ז ב'), ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר עשה עזיהו אביו הטובות שעשה אביו, וזהו שאמר ה' שמעון בן יוחאי במסכת סוטה אלמלא יהי' אברהם אבינו מקבל עליו כל עוונות הדור עד לו אני הייתי מקבל חטאי הדורות מאברהם עד לי, ואם הי' יותם בן עזיהו עמי היינו מקבלים עלינו מאברהם ועד סוף הדורות וכו' עכ"ל עיי"ש) ואעפ"כ נאמר (מלכים ב' ט"ו ל"ד) רק הבמות לא סרו וגו' - עד חזקיהו המלך שאצלו נאמר (מלכים ב' י"ח ג') הוא הסיר את הבמות.

ובימי המהרש"ל זצ"ל נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו והנהגת שאר גדולים שבימיו, כמבואר בספר ים של שלמה, ושם במסכת חולין פרק גיד הנשה סימן י"ט כתב וז"ל, אני הגבר ראיתי שרוב המנקרים שלנו אעפ"כ שמחמירים בענין ניקור לחתוך אפילו מההיתר ובכל זאת נמצא הרבה פעמים שמקילין בחלב, לכן נהגתי בעצמו שלא לאכול בשר מנוקר עד שיבדוק הבשר ע"י עוד מנקר עכ"ל, עיי"ש.

ובכרתי (להגה"ק מוה"ר יונתן אייבעשיץ זצ"ל) כתב בסוף סימן ס"ה וזה לשונו, בזמן הזה יש להחמיר יותר שלא לסמוך על חזקת כשרות המנקר כיון דעכשיו רבו החומרות וכבד עליו הטורח ועל הרוב אינם בני תורה ואין לסמוך בניקור כי אם על בקי וירא ה' מרבים, עכ"ל.

עוד כתב וז"ל, מיום עמדי על דעתך שלמדתי הלכות ניקור להיות בקי בהן ובשמותיהן, לא סמכתי על מנקר כי אם מה שהייתי מנקר בעצמי ויגיע כפי אכלתי, עכ"ל.

ובספר צנה לדוד (להגאון מוה"ר דוד דייטש זצ"ל, מגדולי ספרי הניקור בשנת תק"ח) כתב וזה לשונו: ראיתי מנקרים חותכין בשר ואומרים זה חלב ועל חלב גמור אומרים שזה בשר, וכמה פעמים עמדו המנקרים ואומרים בחוצפה כך קבלנו וכך מנהגינו מקדם, והיינו בעיניהם כמתעתע באומרם אם אמת אתך למה אין מזהירין לנו הרבנים אשר בארץ המה חכמי הדור על זה, ואני בעיני אמרתי להם בודאי חכמי הוראות לא ידעו מזה המכשול. ועל מהנגך אני אומר דור התפוכות המה ומנהגם לגיהנם, עכ"ל.

ובספר שו"ת בית יצחק (יורה סימן ס"ד) כתב אודות הרבנים שמשכו ידיהם מן המנקרים בשר מליטתן השגחה עליהם וסומכין על

המנקרים שלמדו איש מפי איש, ולפעמים גם רבי לא שנה ואם כן תלמידו מנין לידע, וגם בחלק הפנימי הכל ממשמשין בו נשים ועבדים וקטנים, ובפרט שוחטי זמנינו שלומדים דיני שחיטות ובדיקות מחדש ולקחו קבלה מהרב וענין ניקור לא ראו ולא ידעו כלום ועם כל זה לאחר שנתמנו לשו"ב עושים את עצמם למנקרים והעולם סומכין עליהם ואין מי שישגיח עליהם, והכל מפני שגם הרבנים בעלי הוראה אינם בקיאים בטוב ענין זה, על כן צריך הרב ללמוד בעצמו מקודם בטוב סדר הניקור בחלק הפנים, עכ"ל (מובא

בהקדמה לספר גבעת פנחס).

ושם בספר גבעת פנחס הלכות ניקור כתב וז"ל, הרבה שנים שאני עוסק בעניני ניקור והייתי בהרבה עיירות גדולות וקטנות, וראיתי בעוה"ר שיש הרבה מכשולים ועוררתי עליהם וכולם נתנו לי טובת עין, עכ"ל.

ועיין בקונטרס דרכי חיים להר"ר רפאל ז"ל, משמש בקודש אצל מרן הקדוש בעל דברי חיים זי"ע, והקונטרס מפורסם לאמיתית (ויודע שגם הגה"ק מהר"ד מבעלזא זי"ע הי' מעיין בו לפעמים) ובסופו מספר על מכשול בענין הקבלת תחת הנהגתו של הדברי חיים ובית דינו, אבל נחרדו תיכף לתקן המכשול.

וכבר הזהיר החפץ חיים זצ"ל בספרו דבר בעתו וזה לשונו, ומה מאוד יתמרמר על זה שבדבר תוכחה קלה הי' יכול להסתלק מכל אלו הדינים, ואל יתפתה בנפשו לומר, שבודאי לא יהי' הדין עליו לבד, כי אינו יחיד בעירו. כי לעומת זה תדע, כשנתחייב אדם בערבות גדולה לכמה עשרות אלפים דינרים, אפילו נתערבו אתו עוד כמה וכמה אנשים, מיהו כשמגיע לזמן התשלומים, אפילו אם יגיע עליו רק חלק מן הערבות, הוא עולה גם כן לסכום גדול, אשר יצר לו מאוד על ידי זה, ואף כאן בענינינו, לפי הידוע שכחיהם נתרבה מאוד ענין אכילת איסורים, וכאשר תבוא לחשבון, יגיע לאלפי כזיתים של איסור, הנאכלים בשבוע אחד ובמקום אחד וכו' וכל שכן אלו האנשים אשר יש בידם לזרוז את אנשי עירם להחזיק במצוה זו של קדושת המאכלות, ולמנוע נפשות ישראל מאיסורים והתרשלו, בודאי עיקר האשמה תהי' עליהם, וכדאיתא בתנא דבי אליהו כל מי שסיפק בידו למחות ולא מיחה ולהחזיר למוטב ואינו מחזיר, כל הדמים הנשפכים אינו אלא על ידו וכו', עיי"ש.

ונסיים בדברי הגאון שר התורה מוה"ר שלמה קלוגער זצ"ל, שכתב בספרו טוב טעם ודעת חלק א' בפתחי שערים, אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו מהשחיטה, וז"ל: "ללמד דעת לדורות אולי יודמן עוד למעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' בעליה בשני עולמות. והלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערת הרעה הזה מן העולם, וכן יאבדו כל אויביך ה', ועלינו יערה רוח ממרום, עכ"ל.

ובודאי אם היו מכשולים תחת מלכות בית דוד כנ"ל, בזמן שצדיקים היו שולטים ולא הי' עולם של הפקר, ואם נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו של המהרש"ל ז"ל ושאר גדולים שבימיו, וכן בדורות שאחר כך תחת הנהגת גדולי עולם כמבואר לעיל, וכל ההמון חרד בלי הפקרות, למה לא יוכלו להמצא מכשולות גם בימי מרן מסאטמאר זצ"ל בלי ידיעתו בעולם של הפקר שבמדינת אמעריקע, מקום זיפנים ורמאים וקלים וריקים אשר אין לשום אדם שליטה עליהם ומי יאמר להם מה תעשה, ויכול להיות שלא ידע מרן ז"ל עם מי יש לו עסקים, וכמו שהי' זה מציאות אצל משה רבינו ע"ה.

המשך בעלון הבא